

22 Οκτωβρίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 409/87, 498/87).

-
- 5 Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσφυγή κατά παράλειψης — "Παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του άρθρου 146 είναι παράλειψη οφειλόμενης κατά νόμο ενέργειας — Σε περίπτωση διορισμού ή προαγωγής η οφειλόμενη ενέργεια είναι η πλήρωση της θέσης με τον κατάλληλο, κατά την κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και με βάση το νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, υποψήφιο — Η μη επιλογή αιτητών δεν αποτελεί "παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του άρθρου 146.
- 10 Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη ή έλλειψη αμεροληψίας — Το βάρος της απόδειξης έχει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη προκατάληψης — Απαιτούνται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά — Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μόνο δεν είναι αρκετή.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Παρατυπίες — Η μη συμμόρφωση με τις πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή τους δεν συνεπάγεται απαραίτητα ακύρωση της σχετικής πράξης — Η νομιμότητα επηρεάζεται μόνο αν η παρατυπία είναι ουσιώδης και επηρεάζει ουσιαστικά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Ο προσυπογράφων λειτουργός τότε μόνο αιτιολογεί τις τροποποιήσεις, που ο ίδιος επιφέρει όταν υπάρχει διαφωνία μεταξύ αυτού και του αξιολογούντα λειτουργού.
- 25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Οι συστάσεις του προϊσταμένου του Τμήματος — Αξία και κρισιμότητά τους, όπως καταγρά-

φονται στην Ανδρέα Αγγελή και άλλου ν. Δημοκρατίας — Βασικό και ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως.

Διοικητικό Όργανο — Συλλογικά Όργανα — Σύνθεση — Η γενική αρχή όπως διατυπώθηκε από τη νομολογία — Μη αποδοχή από το Δικαστήριο ισχυρισμού περί κακής συνθέσεως στην υπό κρίση υπόθεση. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Σημασία έχει η γενική και όχι η επί μέρους βαθμολογία σε αυτές.

Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Μπορεί να περιέχεται στην ίδια την πράξη ή στα στοιχεία του φακέλου ή μερικώς στην πράξη και να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα προσόντα — Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Δ.Υ., ωστόσο, όταν δεν προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι ένα στοιχείο περιθωριακής σημασίας και δεν αποδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή. 15

Δημόσιοι — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο — Υπερισχύει αν στα δύο άλλα κριτήρια οι υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι.

Με τις προσφυγές τους αυτές οι αιτητές ζήτησαν την ανατροπή των προαγωγών των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού. Επιπλέον, υποβλήθηκε αίτημα ακυρώσεως της παραλείψεως προαγωγής των αιτητών στην πιο πάνω θέση. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι: 25

1. Η δεύτερη θεραπεία την οποία ζητούν οι αιτητές με την προσφυγή τους είναι απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί γιατί "παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του άρθρου 146 είναι παράλειψη οφειλόμενης με το νόμο ενέργειας. Σε περίπτωση διορισμού ή προαγωγής η οφειλόμενη ενέργεια είναι η πλήρωση της θέσης με τον κατάλληλο, κατά την κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με βάση το νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, υποψήφιο. Η μη επιλογή αιτητών δεν αποτελεί "παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του άρθρου 146. 30 35

2. Ο αιτητής στην Υπόθεση 498/87 πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των τελευταίων χρόνων που έγιναν γι' αυτόν ήταν προϊόν προκατάληψης εναντίον του.

Αναφορικά με το θέμα αυτό ο Δικαστής Στυλιανίδης στις Υποθέσεις Αρ. 633/87, 697/87 και 748/87, αποφάσισε ότι: 40

5 "Διοικητική πράξη ακυρούται εάν είναι προϊόν προκατάληψης ή αποδειχθεί έλλειψη αμεροληψίας. Το βάρος της απόδειξης έχει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη προκατάληψης. Ο αιτητής πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης ... Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μόνο δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει δυσμενή προκατάληψη που να μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης.

Οι αρχές που διέπουν το θέμα μπορούν να συνοψισθούν:-

10 (α) Τα όργανα που μετέχουν στη διαδικασία έκδοσης μίας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι αμερόληπτα και αν αποδειχθεί το αντίθετο τότε η σχετική διοικητική πράξη είναι άκυρη.

15 (β) Η έλλειψη αμεροληψίας από το Α δημόσιο υπάλληλο προς τον Β δημόσιο υπάλληλο πρέπει να αποδειχθεί με αρκετή βεβαιότητα, είτε από γεγονότα που πηγάζουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα ή από άλλα γεγονότα που οδηγούν σε ασφαλές συμπέρασμα μεροληψίας.

20 (γ) Σε περίπτωση που η προσβαλλόμενη για προκατάληψη πράξη εκδόθηκε από τη Δημόσια Υπηρεσία πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο τα σχετικά με την ύπαρξη της προκατάληψης γεγονότα ήταν υπόψη της Επιτροπής και αν η Επιτροπή προέβηκε στη δέουσα έρευνα. Εάν προέβηκε στη δέουσα έρευνα πρέπει να εξεταστεί εάν η ενδιάμεση απόφασή της ήταν σύμφωνη με το νόμο, εάν η Επιτροπή άσκησε ορθά τη διακριτική της ευχέρεια και η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή. Εάν η ενδιάμεση απόφαση αναφορικά με την προκατάληψη που καταγγέλεται είναι εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή στις περιστάσεις μίας υπόθεσης το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει".

Στην παρούσα υπόθεση η Ε.Δ.Υ. έκανε ενδελεχή έρευνα.

30 Ο αιτητής δεν απέδειξε προκατάληψη εναντίον του.

35 3. Στην υπόθεση *Ανδρέας Σεκούδης ν. Δημοκρατίας*, έχει αποφασιστεί ότι η μη συμμόρφωση με τις πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων δε συνεπάγεται απαραίτητα ακύρωση της πράξης. Η νομιμότητα επηρεάζεται μόνο αν η παρατυπία είναι ουσιώδης και επηρεάζει ουσιαστικά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

40 Εξάλλου, ο Προσυπογράφων Λειτουργός τότε μόνο αιτιολογεί τις τροποποιήσεις, αν υπάρχει διαφωνία μεταξύ αυτού και του Αξιολογούντα Λειτουργού και τέτοια μαρτυρία δεν έχει προσκομιστεί.

4. Δεν αποδέχομαι τον ισχυρισμό των αιτητών, ότι η Ε.Δ.Υ. με το να υιοθετήσει τις συστάσεις του Διευθυντή ενήργησε σαν απλή

σφραγίδα στα όσα σύστησε ο Διευθυντής.

Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος νομολογιακά, και με το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία.

5

Η σύσταση του Τμηματάρχη ήταν πάντοτε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως της αξίας.

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις του, όμως, αν είναι ασύμφωνες με την εικόνα που παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας.

10

15

5. Όσον αφορά τον ισχυρισμό για ακυρότητα της προσβαλλόμενης πράξης για κακή σύνθεση της Ε.Δ.Υ. γιατί ο Πρόεδρος της απουσίαζε όταν έλαβε χώρα η πρώτη συνεδρίαση πρέπει να τονισθεί, ότι η πρώτη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. από την οποία απουσίαζε ο Πρόεδρος της -με άδεια απουσίας-, αφορούσε προκαταρκτικά θέματα, δηλ. σκοπό είχε την ετοιμασία του αναγκαίου υλικού για τη μελέτη και εξέταση των εισηγήσεων της Τμηματικής Επιτροπής. Η ουσιαστική εξέταση των προαγωγών άρχισε και συνεχίστηκε στις επόμενες συνεδριάσεις της Ε.Δ.Υ., στις οποίες ο Πρόεδρος ήταν παρών και τίποτε δεν τον εμπόδιζε να παρακαθήσει και να συμμετάσχει στις συνεδριάσεις αυτές.

20

25

Η γενική αρχή, στο θέμα της σύνθεσης του συλλογικού οργάνου, όπως διατυπώθηκε από τη Νομολογία έχει ως εξής:-

"Η διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης για ορισμένο θέμα πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη του συλλογικού οργάνου, γιατί έτσι εξασφαλίζεται η γνώση και η στάθμιση όλων των στοιχείων που προκύπτουν από κάθε μέλος του συλλογικού οργάνου. Αν η διαδικασία παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες, η σύνθεση του οργάνου πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτη σε όλες τις συνεδρίες. Αν η σύνθεση αλλάσσει, με τη συμμετοχή μελών που ήταν απόντα στις προηγούμενες συνεδρίες, το συλλογικό όργανο δεν μπορεί να λάβει έγκυρη απόφαση στην τελευταία συνεδρία, εκτός αν στη συνεδρία αυτή επαναληφθεί από την αρχή η διαδικασία και η συζήτηση που προηγήθηκε, οπότε θεωρείται ότι η συζήτηση της υπόθεσης άρχισε και τελείωσε έγκυρα στην τελευταία συνεδρία ..."

30

35

40

Η αποχώρηση του κ. Χριστοδουλίδη από τη συνεδρίαση της 20/2/87, που προβάλλεται από τους αιτητές, λόγω μη συμμετο-

χής του στην εξέταση θεμάτων σχετικών με τις προσβαλλόμενες προαγωγές σε προηγούμενες συνεδριάσεις της Ε.Δ.Υ., καθώς και η απουσία του (κατόπιν αδείας) από την τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής, διασφαλίζει ακριβώς την πιο πάνω αρχή.

5 6. Σημασία έχει η γενική και όχι η επι μέρους βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις.

10 7. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης ή απόφασης μπορεί να περιέχεται στην ίδια την απόφαση, ή στα στοιχεία του φακέλου, ή μερικώς στην απόφαση και να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

15 8. Έχοντας υπόψη μου, ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν για προαγωγή στη θέση και έχοντας επίσης υπόψη μου τη θέση της νομολογίας στο θέμα αυτό, ότι δηλαδή οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι βασικό ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης, που αναγκωφόστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *Michael Theodossiou and The Republic*, 2 R.S.C.C. 44, σελ. 48, καταλήγω ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν του αιτητή σε αξία.

20 9. Μετά από συγκριτική μελέτη των προσόντων των ενδιαφερόμενων μερών και του αιτητή, φαίνεται ότι ο αιτητής διαθέτει περισσότερα ακαδημαϊκά προσόντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα πρόσθετα όμως προσόντα ενός υποψηφίου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Δ.Υ., ωστόσο, όταν δεν προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι ένα στοιχείο περιθωριακής σημασίας και δεν αποδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή.

30 10. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι προηγείται των ενδιαφερόμενων μερών σε αρχαιότητα κατά 1-9 μήνες. Η ασήμαντη αυτή διαφορά όμως δεν μπορεί να είναι το αποφασιστικό κριτήριο. Η αρχαιότητα του αιτητή και των ενδιαφερόμενων μερών λήφθηκε υπόψη από την Ε.Δ.Υ. και συνεκτιμήθηκε με τα άλλα στοιχεία.

Η αρχαιότητα είναι ένα από τα τρία κριτήρια που η Ε.Δ.Υ. πρέπει να λάβει υπόψη της στις προαγωγές αλλά δεν είναι αποφασιστικό κριτήριο. Υπερισχύει αν στα δύο άλλα κριτήρια οι υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι.

35

Προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Uludag v. The Republic, 3 R.S.C.C. 131.

Mavrommatis and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1006.

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 508/88 ημερ. 26.4.89).

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789, 791, 796 ημερ. 30.5.89).

Χρίστου και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές 633/87, 697/87 και 748/87 ημερ. 23.9.89).

Σεακίδης ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136.

5

Erodotou and Another v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 2519.

Αγγελή και άλλος ν. Δημοκρατίας, (Προσφυγές Αρ. 371/89, 488/89, ημερ. 22/12/90).

Savva and Another v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 694. Επικυρώθηκε (1988) 3 C.L.R. 102.

10

Δημοκρατία ν. Κουλία (1991) 3 Α.Α.Δ. 370.

Πρέζας ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 140/87, απόφαση ημερ. 11/10/89).

Kyprianou v. The Republic (1976) 3 C.L.R. 210.

Hadjieftyhliou v. Educational Service Commission (1984) 3 C.L.R. 921.

15

Mytides v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 737.

The Republic and Another v. Roussou (1987) 3 C.L.R. 1271.

Republic and Another v. Kastellanou (1988) 3 C.L.R. 2249.

Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44.

20

Hadjiioannou v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1041.

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480.

Smyrnios v. Republic (1983) 3 C.L.R. 124.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού αντί των αιτητών.

25

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στην υπόθεση 409/87.

Κ. Μελάς, για τον αιτητή στην υπόθεση 498/87.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α',
για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 5 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με τις παρούσες αιτήσεις ζητούν τις πιο κάτω θεραπείες:-

10 "1. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη του καθ' ου η αίτηση που δημοσιεύτηκε στις 10.4.1987 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με την οποία προήγαγε τους 1. Στυλιανό Μ. Ψαρά και 2. Ιωάννη Κ. Μιχαηλίδη στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού από 15.3.87 αντί των αιτητών είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

15 2. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να προάξει τους αιτητές στη θέση Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού είναι άκυρη, παράνομη και πως ότι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί."

25 Η δεύτερη θεραπεία την οποία ζητούν οι αιτητές με την προσφυγή τους είναι απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί γιατί "Παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του άρθρου 146 είναι παράλειψη οφειλόμενης με το νόμο ενέργειας. Σε περίπτωση διορισμού ή προαγωγής η οφειλόμενη ενέργεια είναι η πλήρωση της θέσης με τον κατάλληλο, κατά την κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), με βάση το νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, υποψήφιο. Η μη επιλογή αιτητών δεν αποτελεί 30 "παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του άρθρου 146 (βλ. *Moustafa Hamza Uludag and The Republic (Public Service Commission)*, 3 R.S.C.C. 131, 134. *Mavrommatis and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1006, στις σελ. 1022-1023. *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Κυπριακής Δημο-*

κρατίας μέσω (Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας), Υπόθεση Αρ. 508/88 [απόφαση δόθηκε στις 26 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα]. Κλέαρχος Μιλτιάδους και άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 789, 791, 796 [απόφαση δόθηκε στις 30 Μαΐου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα]). 5

Τα γεγονότα της υπόθεσης σε συντομία έχουν:-

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με επιστολή του ημερ. 5/8/1986 ζήτησε την πλήρωση δύο κενών μόνιμων (Ταχτ. Προϋπ.) θέσεων Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού, Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ο Υπουργός Οικονομικών συμφώνησε με την πλήρωση των θέσεων αυτών. 10

Η πιο πάνω θέση είναι θέση προαγωγής. Ο Γραμματέας της Ε.Δ.Υ. με επιστολή του ημερ. 8/10/1986, έστειλε στο Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο της Τμηματικής Επιτροπής, κατάλογο των υποψήφιων για προαγωγή στην πιο πάνω θέση, τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων καθώς και αντίγραφα των Σχεδίων Υπηρεσίας. 15 20

Ο Πρόεδρος της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής με επιστολή του ημερ. 6/11/1986, διαβίβασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, η οποία σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ από τους 19 υποψήφιους για προαγωγή ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι αιτητές, εκτός από τον αιτητή στην Προσφυγή 498/87, Ανδρέα Ευμήδη. 25

Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής κατατέθηκε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της με ημερ. 24/11/1986 και στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με παράπονα που υποβλήθηκαν από υποψήφιους σχετικά με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις τους. 30

Στη συνεδρίασή της με ημερ. 20/2/1987 η Ε.Δ.Υ. απο-

- φάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης των πιο πάνω θέσεων σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και στην οποία ο Διευθυντής των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα έπρεπε να παρευρίσκεται για να εκφέρει τις απόψεις του για τους υποψήφιους.

Η Ε.Δ.Υ. εξέτασε το θέμα πλήρωσης των πιο πάνω θέσεων στη συνεδρίαση της που έλαβε χώρα την 26/2/1987.

- Η Ε.Δ.Υ. μετά που άκουσε τις απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων
- 10 εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή των
- 15 Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των άλλων υποψήφιων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϊστ.) Θέση
- 20 Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού, Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από 15/3/1987.

Οι πιο πάνω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 10/4/1987 και αριθμό γνωστοποίησης 2221.

- 25 Οι λόγοι που προβλήθηκαν για την ακύρωση των πιο πάνω προαγωγών είναι:-

(Α) Ο αιτητής στην Προσφυγή 498/87, ισχυρίστηκε ότι:-

- 30 (1) Οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των τελευταίων χρόνων γι' αυτόν ήταν προϊόν προκατάληψης.

(2) Η απόφαση της Τμηματικής Επιτροπής για τη μη σύσταση του είναι ανατιωλόγητη.

(3) Υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερόμενων μερών σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα.

(B) Ο αιτητής στην Προσφυγή 409/87 Χρίστου υπέβαλε ότι ο προσωπογράφων λειτουργός τροποποίησε την εμπιστευτική έκθεση για τον αιτητή για το 1983 χωρίς να ακολουθήσει τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός 9 της Εγκυκλίου 491/79. 5

(Γ)(1) Οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν αντιφατικές με την γενική εικόνα των υποψηφίων.

(2) Η σύνθεση της Ε.Δ.Υ. ήταν παράνομη και πεπλανημένη. 10

(3) Η Ε.Δ.Υ. σκόπιμα κι όχι ενδεικτικά κάμνει αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα τελευταία πέντε χρόνια παραλείποντας να κάμει αναφορά στα τρία χρόνια (79-81), στα οποία οι αιτητές είναι καταφανώς υπέρτεροι. 15

Όπως έχω αναφέρει ο αιτητής στην Υπόθεση 498/87 πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των τελευταίων χρόνων που έγιναν γι' αυτόν ήταν προϊόν προκατάληψης εναντίον του. 20

Αναφορικά με το θέμα αυτό ο Δικαστής Στυλιανίδης στην Υπόθεση Χρίστου και άλλων ν. Δημοκρατίας, Αρ. 633/87, 697/87 και 748/87 (η απόφαση δόθηκε στις 23/9/1989) αποφάσισε ότι:-

"Διοικητική πράξη ακυρούται εάν είναι προϊόν προκατάληψης ή αποδειχθεί έλλειψη αμεροληψίας. Το βάρος της απόδειξης έχει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη προκατάληψης. Ο αιτητής πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, σελ. 451, 452, *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 921, σελ. 944, *Constantinos P. Ioannides and Others v. The Republic of* 25 30

5 Cyprus, through The Public Service Commission, Υποθέσεις Αριθ. 501/86, 510/86, 513/86, 514/86 και 515/86 (απόφαση δόθηκε στις 28 Φεβρουαρίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)). Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μόνο
 10 δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει δυσμενή προκατάληψη που να μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης (Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027).

10 Οι αρχές που διέπουν το θέμα μπορούν να συνοψισθούν:-

"(α) Τα όργανα που μετέχουν στη διαδικασία έκδοσης μίας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι αμερόληπτα και αν αποδειχθεί το αντίθετο τότε η σχετική διοικητική πράξη είναι άκυρη.

15 (β) Η έλλειψη αμεροληψίας από το Α δημόσιο υπάλληλο προς τον Β δημόσιο υπάλληλο πρέπει να αποδειχθεί με αρκετή βεβαιότητα, είτε από γεγονότα που πηγάζουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα ή από άλλα
 20 γεγονότα που οδηγούν σε ασφαλές συμπέρασμα μεροληψίας.

(γ) Σε περίπτωση που η προσβαλλόμενη για προκατάληψη πράξη εκδόθηκε από τη Δημόσια Υπηρεσία πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο τα σχετικά με την ύπαρξη της προκατάληψης γεγονότα ήταν υπόψη της Επιτροπής και αν η Επιτροπή προέβηκε στη δέουσα έρευνα. Εάν προέβηκε στη δέουσα έρευνα πρέπει να εξεταστεί εάν η ενδιάμεση απόφασή της ήταν σύμφωνη με το νόμο, εάν η Επιτροπή άσκησε ορθά τη διακριτική της ευχέρεια και η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.
 25 30 Εάν η ενδιάμεση απόφαση αναφορικά με την προκατάληψη που καταγγέλεται είναι εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή στις περιστάσεις μίας υπόθεσης το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει".

35 Στην παρούσα υπόθεση η Ε.Δ.Υ. έκαμε ενδελεχή έρευνα. Στις 2/12/1986 ζήτησε από τον αιτητή να υποβάλει συ-

γκεχωμένα στοιχεία, τα οποία να υποστηρίζουν τον ισχυρισμό του για προκατάληψη. Ο αιτητής με επιστολή του 8/12/1986 έδωσε διάφορα στοιχεία. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. ζήτησε τις απόψεις του Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθώς και τις απόψεις των υπαλλήλων που ενήργησαν ως Αξιολογούντες Λειτουργοί στις εμπιστευτικές εκθέσεις για τον αιτητή. Στις 13/1/1987 λήφθηκαν επιστολές με τις απόψεις των πιο πάνω. Όλα τα πιο πάνω τέθηκαν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίαση της με ημερ. 23/1/1987 κατά την οποία αποφάσισε να μελετηθεί από νομικής πλευράς ο ισχυρισμός του αιτητή. Στη συνεδρίαση της την 20/2/1987, η Ε.Δ.Υ. έκρινε, με βάση όλα τα πιο πάνω, ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή σε ότι αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις δεν ευσταθούσαν.

Με βάση τα στοιχεία και έγγραφα που έχω ενώπιόν μου βρίσκω ότι ο αιτητής δεν απέδειξε προκατάληψη εναντίον του.

Έρχομαι τώρα να εξετάσω το θέμα της Εμπιστευτικής Έκθεσης του αιτητή Μ. Χρίστου για το 1983, που όπως ισχυρίζεται τροποποιήθηκε από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό χωρίς ν' ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από τον κανονισμό 9 της Εγκυκλίου 491.

Στην υπόθεση *Ανδρέας Σεγκίδης ν. Δημοκρατίας*, (1988) 3 C.L.R. 2136), έχει αποφασιστεί ότι η μη συμμόρφωση με τις πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων δε συνεπάγεται απαραίτητα ακύρωση της πράξης. Η νομιμότητα επηρεάζεται μόνο αν η παρατυπία είναι ουσιώδης και επηρεάζει ουσιαστικά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Μετά από μελέτη των Εμπιστευτικών Εκθέσεων του αιτητή Χρίστου, στην Προσφυγή 409/87, και ειδικότερα της Εμπιστευτικής Έκθεσης για το 1983 πριν και μετά την τροποποίηση, βρίσκω ότι καμιά ουσιώδης παρατυπία δεν έγινε από μέρους του Προσυπογράφοντα Λειτουργού, που να επηρέασε ουσιαστικά στη λήψη της προσβαλλόμε-

4 Α.Α.Δ. Χρίστου κ.ά. ν. Δημοκρατίας Δημητριάδης, Δ.
νης απόφασης.

Παραθέτω τη βαθμολογία του αιτητή για τα οκτώ τε-
λευταία χρόνια:-

- 1979 4 - 8 - 0
- 5 1980 4 - 8 - 0
- 1981 4 - 8 - 0
- 1982 3 - 9 - 0
- 1983 8 - 4 - 0 χωρίς τροποποίηση
4 - 8 - 0 με τροποποίηση
- 10 1984 3 - 9 - 0
- 1985 12 - 0 - 0
- 1986 9 - 3 - 0.

Εξάλλου, ο Προσυπογράφων Λειτουργός τότε μόνο αι-
τιολογεί τις τροποποιήσεις, αν υπάρχει διαφωνία μεταξύ
15 αυτού και του Αξιολογούντα Λειτουργού και τέτοια μαρ-
τυρία δεν έχει προσκομιστεί από τους αιτητές (βλ.
Erodotou and Another v. The Republic (1988) 3 C.L.R.
2519).

Για τους πιο πάνω λόγους ο ισχυρισμός των αιτητών
20 κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται.

Συστάσεις Διευθυντή

Όπως εξάγεται μέσα από τα πρακτικά της Συνεδρία-
σης της Επιτροπής με ημερ. 26/2/1987, οι συστάσεις έγιναν
με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων (σελ. 5 των πρα-
25 κτικών) και μάλιστα αιτιολογήθηκαν με επάρκεια. Όπως
φαίνεται στη συνέχεια, η Ε.Δ.Υ. υιοθέτησε τις συστάσεις

του Διευθυντή αφού ασχολήθηκε η ίδια με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και τους Προσωπικούς και Εμπιστευτικούς Φακέλους των υποψηφίων και έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, καθώς και την αρχαιότητα τους (βλ. σελ. 7 των πρακτικών). 5

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, δεν αποδέχομαι τον ισχυρισμό των αιτητών, ότι η Ε.Δ.Υ. με το να υιοθετήσει τις συστάσεις του Διευθυντή ενήργησε σαν απλή σφραγίδα στα όσα σύστησε ο Διευθυντής. 10

Ο αδελφός Δικαστής Δ. Στυλιανίδης, στις Υποθέσεις με αριθμούς 372/89, 488/89, *Ανδρέα Αγγελή και άλλου ν. Δημοκρατίας*, (απόφαση δόθηκε στις 22/12/1990 δε δημοσιεύτηκε ακόμα) στις σελ. 7-9 αναφέρει:- 15

"Στην υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλοι ν. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλου*, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1028, 1029 και 1034 (Απόφαση δόθηκε στις 10 Ιουλίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα), αναφέρονται τα ακόλουθα στη σελ. 6:- 20

Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος νομολογιακά, και με το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. 25
(βλ. *Michael Theodossiou and The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 44. *Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 64. *Costas Hadjiconstantinou and Others v. Republic (Public Service Commission)* (1973) 3 C.L.R. 65. *Emanouel Petrides v. Public Service Commission* (1975) 3 C.L.R. 284. *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106. *The Republic of Cyprus and Another v. Georghios Kastellanos* (1988) 3 A.A.Δ. 2249. *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus*, Αναθεω- 30 35

ρητική Έφεση Αρ. 699, (Απόφαση δόθηκε στις 27 Ιανουαρίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

5 Η σύσταση του Τμηματάρχη ήταν πάντοτε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως της αξίας. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 859, (Απόφαση δόθηκε στις 30 Ιανουαρίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

10 Ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψήφιου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις του, όμως, αν είναι ασύμφωνες με την εικόνα που παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη

15 βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλ. *Lardis* (ανωτέρω). *Odysseas Georghiou ν. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, στη σελ. 84, (Απόφαση Ολομέλειας). *Niki Ioannou ν. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 431, στη σελ. 432. *Ioannou ν. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 61. *Savva ν. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675, στη σελ. 696. *Republic ν. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950) ".

20

25 Οι συστάσεις του Διευθυντή στην παρούσα υπόθεση συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων. Για όλα τα πιο πάνω ο ισχυρισμός απορρίπτεται ως απαράδεκτος.

Κακή Σύνθεση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας

30 Προβλήθηκε ο ισχυρισμός από τους αιτητές ότι η συμμετοχή του Προέδρου της Ε.Δ.Υ., ο οποίος απουσίαζε με άδεια απουσίας από την πρώτη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ, που έλαβε χώρα την 14/8/1986, και που παρευρέθηκε στις συνεδριάσεις που ακολούθησαν, οδηγεί σε ακυρότητα της προσβαλλόμενης πράξης λόγω κακής σύνθεσης της Ε.Δ.Υ.

Ο ίδιος ισχυρισμός για κακή σύνθεση της Ε.Δ.Υ., προβλήθηκε αναφορικά με την αποχώρηση του εκ των μελών της Ε.Δ.Υ. κ. Χριστοδουλίδη, από τη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. στις 20/2/1987.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό για ακυρότητα της προ- 5
σβαλλόμενης πράξης για κακή σύνθεση της Ε.Δ.Υ. γιατί ο
Πρόεδρος της απουσίαζε όταν έλαβε χώρα η πρώτη συνε-
δρίαση πρέπει να τονισθεί, ότι η πρώτη συνεδρίαση της
Ε.Δ.Υ. από την οποία απουσίαζε ο Πρόεδρος της- με 10
άδεια απουσίας-, αφορούσε προκαταρκτικά θέματα, δηλ.
σκοπό είχε την ετοιμασία του αναγκαίου υλικού για τη με-
λέτη και εξέταση των εισηγήσεων της Τμηματικής Επιτρο-
πής. Η ουσιαστική εξέταση των προαγωγών άρχισε και
συνεχίστηκε στις επόμενες συνεδριάσεις της Ε.Δ.Υ., στις 15
οποίες ο Πρόεδρος ήταν παρών και τίποτε δεν τον εμπό-
διζε να παρακαθήσει και να συμμετάσχει στις συνεδριά-
σεις αυτές (βλ. υπόθεση *Savva and Another v. The Republic*
(19885) 3 C.L.R. 694, η οποία επικυρώθηκε και από την
Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις Αναθεωρητι-
κές Εφέσεις Αρ. 480 και 484 *Savva and Another* (1988) 3 20
C.L.R. 102).

Τώρα έρχομαι στο δεύτερο ισχυρισμό σχετικά με την κακή σύνθεση της Ε.Δ.Υ.

Η γενική αρχή, στο θέμα της σύνθεσης του συλλογικού οργάνου, όπως διατυπώθηκε από τη Νομολογία έχει ως 25
εξής:-

"Η διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης για ορισμένο θέμα πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη του συλλογικού οργάνου, γιατί έτσι εξασφαλίζεται η γνώση και η στάθμιση 30
όλων των στοιχείων που προκύπτουν από κάθε μέλος του συλλογικού οργάνου. Αν η διαδικασία παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες, η σύνθεση του οργάνου πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτη σε όλες τις συνεδρίες. Αν η σύνθεση αλλάξει, με τη συμμετοχή μελών 35
που ήταν απόντα στις προηγούμενες συνεδρίες, το συλ-

- λογικό όργανο δεν μπορεί να λάβει έγκυρη απόφαση στην τελευταία συνεδρία, εκτός αν στη συνεδρία αυτή επαναληφθεί από την αρχή η διαδικασία και η συζήτηση που προηγήθηκε, οπότε θεωρείται ότι η συζήτηση της υπόθεσης άρχισε και τελείωσε έγκυρα στην τελευταία συνεδρία ..."

(Βλέπε *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ελ. Κουλία* (1991) 3 Α.Α.Δ. 370).

- 10 Ο κ. Χριστοδουλίδης απουσίαζε με άδεια όταν έλαβε χώρα η συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. την 26/2/1987 και ούτε πήρε μέρος στη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. την 20/2/1987 κατόπιν αίτησης του να αποσυρθεί γιατί δεν είχε παρευρεθεί σε προηγούμενες συνεδριάσεις που σχετιζόνταν με το θέμα.

- 15 Στην πρώτη σελίδα του Παραρτήματος 7, στην ένσταση που οι καθ' ων η αίτηση καταχώρησαν διαβάζω:-

- 20 "Ο κ. Χριστοδουλίδης αποχώρησε κατά την εξέταση των θεμάτων 2 και 5 γιατί δεν είχε μετάσχει κατά την εξέταση των θεμάτων αυτών σε προηγούμενες συνεδριάσεις της Επιτροπής".

- 25 Από τα πιο πάνω, είναι φανερό, ότι η μη συμμετοχή του κ. Χριστοδουλίδη στη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. την 20/2/1987 δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις κακής σύνθεσης συλλογικού οργάνου, λόγω παράλειψης του οργάνου να καλέσει όλα τα μέλη του να παρευρεθούν στις συνεδρίες όπως έχει υποχρέωση να πράξει (βλ. Υπόθεση Αρ. 140/87 *Ιωάννης Πρέζας ν. Δημοκρατίας*, [απόφαση δόθηκε στις 11/10/1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα]). ή αποκλεισμού μέλους από συνεδρίαση, λόγω εσφαλμένης άποψης ότι δεν μπορούσε να παρακαθήσει στη συνεδρίαση που σύμφωνα με τη Νομολογία αποτελούν λόγο ακύρωσης διοικητικής πράξης (βλ. *Kyprianou ν. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 210, *Hadjilefthyiou ν. Educational Service Commission* (1984) 3 C.L.R. 921, *Mytides ν. The Republic* (1988) 3
35 C.L.R. 737).

Είμαι της γνώμης ότι, η αποχώρηση του κ. Χριστοδου-
 λίδη από τη συνεδρίαση της 20/2/1987, λόγω μη συμμετο-
 χής του στην εξέταση θεμάτων σχετικών με τις προσβαλ-
 λόμενες προαγωγές σε προηγούμενες συνεδριάσεις της
 Ε.Δ.Υ., καθώς και η απουσία του (κατόπιν άδειας) από 5
 την τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής, ημερομηνίας
 26/2/1987, διασφαλίζει ακριβώς την πιο πάνω αρχή.

Ένας ακόμα ισχυρισμός που προβλήθηκε από μέρους
 των αιτητών στην Προσφυγή 409/87 είναι ότι η αναφορά
 της Ε.Δ.Υ. στα πέντε τελευταία χρόνια δεν ήταν απλώς εν- 10
 δεικτική αλλά σκόπιμη, αφού στα τρία τελευταία χρόνια
 (79-81) που παραλείπονται και δεν λαμβάνονται υπόψη
 υπάρχει καταφανής υπεροχή των αιτητών έναντι των εν-
 διαφερόμενων μερών.

Στη σελίδα 6 των Πρακτικών της συνεδρίασης της 15
 Ε.Δ.Υ. στις 26/2/1987 (Παράρτημα 17) αναφέρονται τα
 πιο κάτω:-

"Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέ-
 σεις των υποψηφίων στο σύνολό τους. Ενδεικτικά ανα-
 φέρονται οι Εκθέσεις τους στα τελευταία πέντε έτη: ..." 20

Αυτό και μόνο το απόσπασμα με ικανοποιεί για το
 αβάσιμο και αστήρικτο του πιο πάνω ισχυρισμού και για
 το λόγο αυτό απορρίπτεται.

Ο ισχυρισμός αυτός, πρέπει ν' απορριφθεί και για τον
 πρόσθετο λόγο ότι, οι αιτητές στα τρία χρόνια, για τα 25
 οποία υπάρχει ισχυρισμός ότι σκόπιμα δε λήφθηκαν
 υπόψη από την Ε.Δ.Υ., δεν απόδειξαν καταφανή υπεροχή
 έναντι των αιτητών. Μετά από σύγκριση των Εμπιστευτι-
 κών Εκθέσεων των αιτητών και ενδιαφερόμενων μερών,
 φαίνεται ότι όλοι αξιολογήθηκαν τα χρόνια εκείνα (79-81) 30
 ως "ΛΙΑΝ ΚΑΛΟΙ" και σύμφωνα με τη Νομολογία του Δι-
 καστηρίου τούτου σημασία έχει η γενική και όχι η επί μέ-
 ρους βαθμολογία στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις (βλ. *The*
Republic and Another v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1271 στη
 σελ. 1224, και *The Republic and Another v. Kastellanos* - 35

(1988) 3 C.L.R. 2249).

Απόφαση Τμηματικής Επιτροπής Αναιτιολόγητη αναφορικά με τον αιτητή Ευμήδη.

5 Σύμφωνα με τη Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης ή απόφασης μπορεί να περιέχεται στην ίδια την απόφαση, ή στα στοιχεία του φακέλου, ή μερικώς στην απόφαση και να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

10 Στην έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής για τη θέση Ασφαλιστικού Λειτουργού στο Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στην παράγραφο 5, διαβάζω:-

15 "5. Στη συνέχεια, η Τμηματική Επιτροπή εξέτασε συγκριτικά τους φακέλους των 16 υποψηφίων που πληρούν το σχέδιο υπηρεσίας και, έχοντας υπόψη την αξία τους όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, την πείρα, τα προσόντα και την αρχαιότητα τους, αποφάσισε ομόφωνα να συστήσει σαν κατάλληλους για προαγωγή στη θέση του Ανώτερου Ασφαλιστικού Λειτουργού τους πιο κάτω υποψηφίους, τα ονόματα των
20 οποίων αναγράφονται κατά αλφαβητική σειρά: ..."

Γίνεται απαρίθμηση οκτώ ονομάτων και στην παράγραφο 6 διαβάζουμε:-

25 "Οι πιο κάτω οκτώ υποψήφιοι, που δε συστήνονται, υστερούν γενικά σε αξία και προσόντα σε σύγκριση με τους υποψήφιους των οποίων τα ονόματα αναφέρονται στην παράγραφο 5: ..."

30 Μεταξύ αυτών που δε συστήθηκαν ήταν και ο αιτητής στην Προσφυγή 498/87. Στην παρούσα υπόθεση η απόφαση της Τμηματικής Επιτροπής είναι αιτιολογημένη και η αιτιολογία βρίσκεται στην Έκθεσή της και συμπληρώνεται από τα στοιχεία των σχετικών διοικητικών φακέλων.

'Άλλοι ισχυρισμοί του αιτητή Ευμήδη.

Από μέρους του δικηγόρου του αιτητή αυτού προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερόμενων μερών σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα.

Μετά από εξέταση και σύγκριση των Εμπιστευτικών Εκθέσεων του αιτητή και των ενδιαφερόμενων μερών βρισκω ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν στο κριτήριο αξία, γιατί αξιολογήθηκαν ως "Εξαιρετοι" ενώ ο αιτητής ως "Λίαν Καλός". 5

Επίσης, έχοντας υπόψη μου, ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη συστήθηκαν για προαγωγή στη θέση και έχοντας επίσης υπόψη μου τη θέση της νομολογίας στο θέμα αυτό, ότι δηλαδή οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι βασικό ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης, που αναγνωρίστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *Michael Theodossiou and The Republic*, 2 R.S.C.C. 44, σελ. 48, καταλήγω ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπέρτερούν του αιτητή σε αξία. 10 15

Μετά από συγκριτική μελέτη των προσόντων των ενδιαφερόμενων μερών και του αιτητή, φαίνεται ότι ο αιτητής διαθέτει περισσότερα ακαδημαϊκά προσόντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα πρόσθετα όμως προσόντα ενός υποψήφιου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Δ.Υ., ωστόσο, όταν δεν προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι ένα στοιχείο περιθωριακής σημασίας και δεν αποδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή (βλ. *Hadjioannou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041 στη σελ. 1046-1047 (απόφαση Ολομέλειας)). 20 25

Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι προηγείται των ενδιαφερόμενων μερών σε αρχαιότητα κατά 1-9 μήνες. Η ασήμαντη αυτή διαφορά όμως δεν μπορεί να είναι το αποφασιστικό κριτήριο. Η αρχαιότητα του αιτητή και των ενδιαφερόμενων μερών λήφθηκε υπόψη από την Ε.Δ.Υ. και συνεκτιμήθηκε με τα άλλα στοιχεία. 30

Η αρχαιότητα είναι ένα από τα τρία κριτήρια που η Ε.Δ.Υ. πρέπει να λάβει υπόψη της στις προαγωγές αλλά 35

δεν είναι αποφασιστικό κριτήριο. Υπερισχύει αν στα δύο άλλα κριτήρια οι υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι (*Costas D. Partellides v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 480. *Smyrnios v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 124).

- 5 Έχοντας υπόψη όλα τα στοιχεία που είναι ενώπιόν μου βρίσκω ότι κανένας από τους αιτητές δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερόμενων μερών και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο, αφού συνεκτιμήθηκαν όλα τα ενώπιόν της
- 10 Ε.Δ.Υ. στοιχεία.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

Τα έξοδα των καθ' ων η αίτηση να πληρωθούν από μισά από τους αιτητές.

- 15 Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

· Προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.